

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Digte fra forskjellige Perioder

Citation: Hertz, Henrik: "Digte fra forskjellige Perioder", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskjellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-idm139668652735872/facsimile.pdf (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskjellige Perioder

Drikkeviser.

I.

Ved Julesejlen i Studentersforeningen 1832.

Mel. Der var engang en tapper Mand.

O Venner! I, hvil's tøtte Mad
Var her forsamlet aarlig,
Og trofæst aad Værtindens Mad,
Om den var nok saa daarlig.
I, som forstaae Ser bedre paa
At drifte end at æde:
Gud give, det Ser vel maa gaae
Med alkens Brød og Glæde!

Bel ligger maagt et Ord til Ser
Vaa Hjertet mig alt længe;
Dog onsker jeg, at eet især
I Eder dybt maa trænge.
Har Hver blandt Ser betenk't det vel
Ved Perlens Glands i Vinen,
At i December skal vor Gjæld
Betales i Terminen?

Gorſørbes ei, I gode Menb!
Geg mener ikke Gjælden
I Nigebanktegn til Den og Den:
Den trives jo ved Nilden.
Nei, hvis I med min Gangs Compas
En lille Stund vil fare
— Men kommer først det fyldte Glas -
Saa skal jeg for migflare.

— Al, det er tungt, men det er sandt:
Der er en Magt, der slækker
Vor Glædes Vinger midt i blant
De festligsmystiske Nækker.
For lutter Lumpen Bryderie,
For al den Nød, vi lidde,
Maa Livets Lyst og Poefle
Lide sættes plat til side.

Ta, det er sandt, sjøndt det er tungt:
Vi altfor tildt forsomme,
Imens vort Bryst endnu er ungt,
At føerne født og drenne.
Ja, selv at synge høit i Chor,
Det gjør vi stundom ikke;
Og — denne Synd især er stor —
Vi glemme tildt at drifke.

Se, det er derfor, har jeg meent,
At man i Stats-Maskinen —
Til Julens glade Fest foreent
Med Hasen af Lerminen.
Den Glædes Sum, vi har forsømt
Til Glædens Gud at syde
— Den være fand, den være drømt —
Skal Julens Fest ham syde.

Gaa være Glæden da vort Bud!
Jasten Ingen mugne!
Jasten Munterhed vor Gub!
Jasten Alle drukne!
Hurra! ja I forsiace mig vel!
Jeg er jo blandt Studenter!
Jasten al vor Glædes Gjæld
Betales skal med Rentier!

II.

Reisen til Vinlandene.
Mot. Im Wald und auf der Halde.
Vort Dagværk er til Ende.
Som frie og muntre Scunde
Vi samles om vort Vord; ::;
Hørfriske Sindet atter
Bed Tale, Skjemt og Latter,
Og synge heit i Chor. ::;

Chor.

;;: Hallel, hallo, hallel, hallo!
Paa Arbeid folge Sto! ;:

Langt over dunkle Bande
Mod Syden ligge Lande;
Paa Bjerget stanket groe. ;:
O, Den der harde Vinger!
Derhen, derhen os bringer!
Der er det godt at boe! ;:

Chor.

;;: Hallel, hallo, hallel, hallo!
Der er det godt at boe! ;:

Nei, Vinger har vi ikke;
Men vi har Lyft at drifte,
Og Vinger har vor Lyft! ;:
Med den vi fare vide!
Med den mod Sønderlise
Vi kørre Vinens Hest. ;:

Chor.

;;: Hallel, hallo, hallel, hallo!
Derhen hvor stanket groe! ;:

Ia, hen til Sydens Ranke!
Vort Fartoi er vor Ranke;
Vort Seil vor Phantasie! :::
Endfjendt vi sidde stille,
Vi langveis fare ville,
Som Himmelens fugle frie. :::

Chor.

:: Halsh, hallo, halsh, hallo!
Vi seile og vi roel :::

Til Frankrig først vi drage,
Og komme saa tilbage
Med Vinen fra Bordeaux. :::
Med den vi legge Grunden;
Thi den er god paa Bunden.
Vi sandt? Det veed vi jo?

Chor.

:: Halsh, hallo, halsh, hallo!
Vi er nu i Bordeaux! :::

Vi seile nedad Rhinen;
Der vorer gratis Winen,
Sfald man Folk kan troe. ;:
Og Fanden skulde spart'en,
Da nu vi er paa Farten;
Her drifker Hver for Zo! ;:

Chor.

;: Halleh, hallo, halleh, hallo!
Her drifker Hver for Zo! ;:

Saa paa de jælvblæse Vande
Bud Portugal vi lande
Og tage Ladning ned. ;:
Vi kører nu forcere
Til Holden af Madæra,
Og saa afsæd! afsæd! ;:

Chor.

;: Halleh, hallo, halleh, hallo!
Vi seile og vi roe! ;:

Si Frankrig etter vinke;
Dens gyldne Drue blinker;
Der er det godt at høe! :::
Fra Portugal og Spanien
Vi drage til Champagnen;
Her staae vi os til Nø. :::

Chor.

:: Halleh, hallo, halleh, hallo!
Her staae vi os til Nø! ::

Naar nu vi hjemad skulle,
Saa er vi sagtens fulde,
Og komme knap herfra. :::
Det gaaer! det kan ei seile!
Ieg mærker alt vi seile —
Vi seile rundt — hurra! ::

Chor.

:: Halleh, hallo, halleh, hallo!
Vi seile og vi roe! ::

III.

Lig ev' gjen.

Mel. Og høre Dord og høre Deb.

Vi sidde sammen som vi kan bedst,
Og Alle sidde for det. Samme.
Foreningspunktet er vor inntre Fest;
Og Glædens Baal er Vinens Hlæmme.
De røde Dioser og de Nine blaae,
De smukke Piger — ja, vi kan forstaae!
Høst, om vi faae
Den, vi attraae!
Saa er det Meien værdt at leve!

Og vi har Mad, ja! og Vin vi har,
Og Druens Blad om Glas og Glasser;
Og i vort Vinglas som i et Kar
Med begge Fodder Bacchus pladser.
Vi discourente — Holla! Vin for mig!
Kom, lad mig klinke, Kjære, først med dig!
Klang, Bacchus' Staal!
Klang, bredfuldt Maal!
— See saa! nu kan I discourente!

Hvad siger Russen? — Al, tie med ham!
Han er os altfor sterk lasten.
Hvad siger Tyrken? — Gib han face Skam!
Han taler ondt om Druesosten.
De røde Roser og de Dine blane,
De smukke Pigeborn han holder paa —
Tyrken face Skam!
Handen ta' ham!
Og siden phnybre vi Geraillet.

Al! Hjere Venner! det gaaer ei an!
Med Riget maa man handle vaerligt.
En Stat er Stat, og et Land er Land,
Er ogsaa Landet uforvarligt.
Maar Staten staar engang, saa skal den staar!
Det kaldes Ligevaegten — drif berpaa!
Ligevaegt, ja!
Hei, dikkeda!
Er Sjælen just i Politisen.

Og Ligevegten er ikke blot,
Som sagt, en Sjæl i Politiken;
Nei, høre Brodre, det mærkes godt,
At den er Sjælen med i Driften.
De røde Roser — passer paa! et Ord!
Her sidde mange Folk om dette Ord —
Ligevegt, ja!
Trallerallera!
Skal holde hele Folket sammen.

Bed Ligevegten bør vi forståe,
At Alle lige meget veie;
At Alle lige godt kan staae og gaae,
Og Alle lige meget seie.
Det er vor Skyldighed at drifte fjælt,
Indtil vi Alle have lige Vægt.
Mørk, Kammerat!
Her i vor Stat
Den lige Vægt gjør Ligevegten.

— Lad Vinen glide fra liggigt ned,
Og lad os drikke som vi pleie!
Med dette Glas gjør vi først Besked,
At man kan sjonne hvad vi veie.
Har Nogen Under vægt, saa passer paa!
Har Nogen Over vægt, vi skal hanu næce!
Klang, Kanmerat!
Drif for vor Stat!
Vort Selfabs Rigevægt florere!

IV.

Driffevisse for den ældre Stof.

Mel. Dey var engang en tapper Mand.

Naar Mand som vi er til Collas,
Med Føje Verden venter,
At ei vi stanses ved vort Glas
Af Kunstens Elementer.
Den unge Mand er tidt forsømt,
Han præluderer længe,
Mens Flasken er til Bunben tømt
Imellem gamle Dreng.

Si ei omfønst er Mandens Liv
Forjøgt ved Strib og Møie.
Og ei omfønst hans Digh er siv
Og ikke god at heie.
Af, mangen smidig Cavalier
Maa under Verdet ligge —
Hør os fan Værtien stjælte Meer;
Vi sige Tak, og drifte.

Vi ere Mand saa jævnt tilaars,
Vil ingen Ejal fornærme.
Men ei vi med vor første Vaars
Ustadighed kan jørme.
Vi sidde sindigt paa vor Plads,
Og før vor Domt at regte.
Vi komme mandig hver sit Glas,
En Kuus vi ikke frigte.

Og Mand som vi, der i vort Kald
Med Alvor ene skykes,
Af unge Piger's Smil ei skal
Vort Røs Bedrift formørkes.
Af nei, et Smil, en Fleiterøst,
Der os ved Verdet rammer,
Gi grumt formørke skal vort Bryt,
Men tænde det i Glanmer.

Saa tem dit Glas, og Vinens Gud
Skal løse let din Tunge,
Og hørligt skal du paa hans Bud
Om Vin og Skønhed fjunge.
Der Manddoms Vas i Saugens Øer
Skal under Ly af Kanfer
Sig høve til en klar Tenor
Og til vor Ungdoms Lanfer.

V.

Cuffseitabßen

eller hvorledes Birthe og hans Venner gif tilværs Natten mellem
Gæstelavn og Christianshavn.

Mei. Vor jeg paa den tamme Breb.

Rundt! rundt! Stuen løber rundt!
Midi i Dumper af Vin som blandt Øyer vi seile.
Staae! staae! alle! her er grundt...
I mit Glas sig Lysene speile.
Plads! Afveien! fåa glør Plads!

Her er qualmt — o Champagner, la rose! — her er suovert!
Rhinstøvn! — Stjænker i mit Glas!
Ski min Siel trænger høit til en Høvert.
— O Lyksalighed! Guder i Chor
Stige ned til den syvige Jord.
See, hvor Glasset vides ud,
For at rumme den straalende Gud.

Himmel! træffer mig et Løn?
Er det dig, o Semeleus, du Smerternes Dulmer!
Altting zitterer for mit Syn,
Og mit Glas til en Luftballon fulmer.
Farver brøde sig derpaa,
Rødt og gult, som Champagner, la rose — hvad er dette?
See Ballonen... den vil gaae —
Gjør dig let! Vi gaae høit, er vi lette.
Fyldt den er, o med Vinfløf-Gas,
Brændbar Luft paa Glæster og Glas —
Heia, heia, heia hop!
See, den fliger, den løfter os op!

Gitt og høiere vi gaae —
Og en Stol er Gondol og gaaer med som Gondolen.
Jubler! Skyerne vi naae...
Alle Gimle! jeg svingler paa Stolen!
Skyen hurtig filles ad;
Der er Natten, den dybe, og Stjernerne flare.
Styrk os, Wther, med dit Vad,
Mens vi glemmer dig susende fare.
— Tag, o Jord, vort sidste Farvel!
Dette Suk for dit flygtige Held!
At, mit Hjerte banker smit —
Denne Skaal for den Fryd, jeg har drømt!

Stjerner sovte hen i Dands,
Og Planeter gaae rundt om den Høiestes Throne.
Dyb og stille som vort Lands
Glimrer hisset den nordlige Krone.
Himlen aabnes med et Strald!
Her er Paradis! Guris fra Himlens komme.
Frøgt kun ikke! thi du skal
Blive fælig, for Natten er omme.

— Sei, my højs! hvor Luften er fin!
Hylb Ballunen! hylb den med Vin!
Skaal! til Paradis vi gaae —
Er det her? Nu skal jeg banke paa.

Vee mig! Paradis er der —
Hvilken Glads! lysesten Klang gjennem Wtherens
Smusning!

See, Ballonen stiger nær —
Og med den flger høit vor Berusning.
Gol fun! Luften er saa lind.
Stik din Snabel i veiret! Her lugter parnassie.
Plads ved Porten! Vi skal ind!
Med en Muus, og med en, der er elasjt.
— Hold mit paa mig... hvor er jeg nu? —
Under Bordet — holdt! hvor er du?
Midt i Paradis — trurr... rundt!
— — Var det mig eller dig, der fik ondt?
